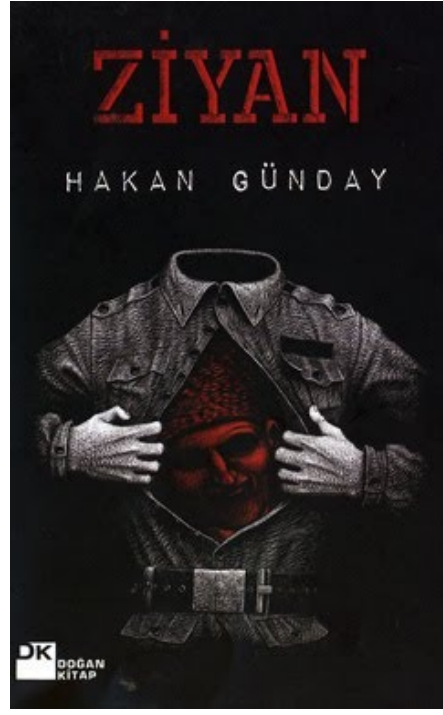

Ziyan

Hakan Günday

[Download now](#)

[Read Online](#)

Ziyan

Hakan Günday

Ziyan Hakan Günday

'Beyaz gövdeli zenci köpeklerimiz var. Adlar? da var. Ama onlar birer heykel. Ça??r?nca gelmiyorlar art?k. Cennetin kap?s?n? bekliyorlar. Karla kar???k topra?a gömülebilmek için kulaklar? dik donuyorlar! Öyle bir cennet ki, paslı demirin bile ak sakal? var. Bizi saran tel örgüler beyaz angoradan örülmü?. Havas? havlamay? b?rakm??, ?s?r?yor. Beyaz a?z? etimizle dolu. Bu yüzden sessiz bir ayaz var. Saçaklardan sarkan m?zrak di?leri ensemize saplanm???. Gazete kâ??d? gibi buru?mu? derimizde mor di? izleri, bekliyoruz. Cennetten kovulmay?. Bembeyaz?z. So?uk. Donmak. Çözölmek. Tekrar donmak. Daha fazla hiçbir ?eye gerek yok. Fiilleri çekmeye bile. Herkes kals?n yerinde. B?raks?nlar, yaslans?n gö?süm s?rtlar?na, ?l?kla?s?n enseleri nefesimle. Yava? yava? sokay?m dilimi derilerine. Aks?n içlerine hayat?m?n zehri. Yirmi adet mermi. Muhte?em! Hepinizi gebertece?im! Ama hepinizi!"

Ziyan Details

Date : Published 2009 by Do?an Kitapç?l?k

ISBN : 6051113302

Author : Hakan Günday

Format : Paperback 352 pages

Genre : Asian Literature, Turkish Literature, Cultural, Turkish, Novels

 [Download Ziyan ...pdf](#)

 [Read Online Ziyan ...pdf](#)

Download and Read Free Online Ziyan Hakan Günday

From Reader Review Ziyan for online ebook

Abdullah Tosun says

?çine do?du?um askeri ortam?n çürümü?lü?ünü yans?tan, her çirkin manzaraya bir ?ekilde tan?k oldu?um bir kitap daha okumad?m. Xe?ke bir yönetmen, bir senarist olsayd?m da bu kitab? filme uyarlayabilseydim. ?yi ki bu kitapla ba?lam???m sevdik sevdaland?k.

Fatih Dönmez says

Bekledi?imi bulamad?m. Asil'e ba?lamas? d???nda tatmin etmedi.

Antimilitarist yap?s? çok basit kalm??.

Kitab? okurken 2007-2010 aras?nda yaz?lm?? oldu?unu tahmin etmi?tim. Fetö ve yanda?lar? Atatürk ve Türk ismini fa?izm sebebi olarak gösteriyordu. Medyada vatan, bayrak, kemalizm gibi kavramlar ayaklar alt?na al?n?yordu. Atatürkçü oldu?unu söyleyen insanlara baya?l?k suçlamas? yap?l?yordu. "Genç sivilik" modayd?. Bu kitab? okurken de tekrar o utanç y?llar?na gittim.

Bütün bu dönemsel politik tav?r üzerine belki utand??? belki de temizlemeye çal??? aile ba??n? da antimilitarist hikayeye eklemesi fantastik bir hava verse de benim alg?lad???m tek bir ?ey vard? o da hespla?ma.

Hakan Günday'? okumay? b?rakmayaca??m ama her zaman farklı bir gözle bakaca??m.

Mina Savasci says

Gerçekleri yazıp yazıp ulan basım derde girmesin gibi bağlamış adeta. İyi de yapmış.

M. Sercan ERDURMAZ says

Hat?ralar?nda ya?ayanlar, donarak ölürlər

‘‘Beyaz gövdeli zenci köpeklerimiz var. Adlar? da var. Ama onlar birer heykel. Ça???r?nca gelmiyorlar art?k. Cennetin kap?s?n? bekliyorlar. Karla kar???k topra?a gömülebilmek için kulaklar? dik donuyorlar! Öyle bir cennet ki, paslı demirin bile ak sakalı var. Bizi saran tel örgüler beyaz angoradan örülmü?. Havas? havlamay? b?rakm??, ?s?r?yor. Beyaz a?z? etimizle dolu. Bu yüzden sessiz bir ayaz var. Saçaklardan sarkan m?zrak di?leri ensemize saplanm??.

Gazete kâ???d? gibi buru?mu? derimizde mor di? izleri, bekliyoruz. Cennetten kovulmay?. Bembeyaz?z. So?uk. Donmak. Çözölmek. Tekrar donmak.

Daha fazla hiçbir ?eye gerek yok. Fiilleri çekmeye bile. Herkes kals?n yerinde. B?raks?nlar, yaslans?n gö?süm s?rtlar?na, ?l?kla?s?n enseleri nefesimle. Yava? yava? sokay?m dilimi derilerine. Aks?n içlerine hayat?m?n zehri. Yirmi adet mermi. Muhte?em! Hepinizi gebertece?im! Ama hepinizi!’’

Daha fazla bakmad? ve gözlerini hayata kapad?. Ya?ad???na tek kan?t, burun deliklerinden dökölen

dumand?. So?u?un duman?. So?uktan tüten, beyaz bir nefes. Örtmü?tü kendini. Kalpa??. paltosu ve gözkapaklar?yla. Geceden kalma kar?n üzerinde bir kaya parças?yd?. Alt?na serilmi? kürk parças?na s??mak için dizlerini karn?na çekmi?, katlanm??t?.

Yaveri Muzaffer yorgundu ve ü?üyordu. Elinde ?ca Reflex bir foto?raf makinesi, içindeyse, tuttu?u nefesi ta??yan Etem'e bakt?. Oysa foto?rafç?n?n gözleri, ufku silip atm?? beyazl???n içinde, simsiyah bir lekeye dönü?mü? olan yerdeki adama aitti. Ondan ba?ka hiç kimseyi ve hiçbir ?eyi görmüyordu. Çekti?i foto?raf, bunun kan?t?yd?.

10

“Gazi, Dikmen s?rtlar?nda dinleniyor. 12 ?ubat 1921.” Gözlerimin hizas?na as?lm?? foto?raf?n alt?nda böyle yaz?yordu: Gazi dinleniyor... Ama dinlenmiyordu. Atatürk'ün yüzlerce foto?raf?m görmü?tüm. Bu foto?rafta, dinlenen bir adam yoktu. Böyle bir adam görmüyordum. Ben bu foto?rafta, bizden b?kt??? için gözlerini kapatan birini görüyordum Hepimizden, her ?eyden b?kt??? için bize bakmaktan vazgeçmi? birini görüyordum. Kurtarmak istedi?i insanlar?n gerçekte bir sahtekârlar sürüsü oldu?unu, onca çabas?n?n hiçbir ?eye de?meyece?ini dü?ünen bir adam görüyordum. Her ?eyi b?rakmak, her ?eyden vazgeçmek, her ?eyi siktir etmek isteyen bir adam. Hatta belki de hayat?nda ilk kez ölmeyi dü?ünen bir adam. Olup yok olmay?, kara kar??may? Ölerек donmay? ya da donarak ölmeyi bekleyen bir adam görüyordum. Fark etmez, diye dü?ünen bir adam Hiç fark etmez. Tek bir insan sesi daha duymak istemeyen, tek bir insan yüzüne daha katlanacak gücü olmayan bir adam. Bu yüzden kapalıyd? gözleri. Ü?üdü?ünden de?il, duymamak için örtmü?tü kulaklar?n?. Evet. kesinlikle böyle olmalıyd?. Gözlerimi ve kulaklar?m? kapad?m, diyordu. Art?k istedi?iniz [radar ihanet edebilirsiniz. Sizi görmüyor ve duymuyorum. Umurumda de?ilsiniz!

Ama ben duyabiliyordum Foto?raftan ç?kan sesi duyuyordum. Ancak belki de duydu?um, gözlerimden ç?k?p foto?rafa çarpan ve bana dönen bir sestir. Kendi sesimdi. Ben... Protagoras'a göre her ?eyin ölçüsü insand?. Ama bu herhangi bir insan de?ildi. Her ?eyin Ölçüsü, onu ölçen insand?. Ben de, Gazi'nin yüzüne ve yat?? biçimine bakt?kça kendimi görüyordum Çünkü dar ranzam?n üzerine uzanabildi?im nadir anlarda, sert battaniyenin alt?nda kayboluyor, yok olmak istiyordum Tek bir insan daha görmemek ve duymamak için. Oysa buna olanak yoktu Çünkü zorunlu askerlik hizmeti, tek ki?ilik bir oyun de?il, binlerce insan?n bu araya gelip sahneledi?i bir gösteriydi Oyuncular?n da, izleyicilerin de i?ler oldu?u bir Yana??k düzen e?itimi bir koreograf?yd? Mar?lar, bir müzikalin parças?yd? Kamufraj, mili metrik bir kostümdü. Emirler, sorular ve yan?tlar?, ezberlenmesi gereken repliklerdi. Asla sad?k kal?nmayan senaryo, yönergelerde yaz?yordu. Yönetmene “Komutan?m” deniyordu Her ?ey vard?. Her ?ey haz?rd?. Ancak bütün bunlar çok fazla gürültü ç?kar?yordu. Dayan?lmayacak kadar çok. Yata?? yar?p içine girmek isteyecek kadar çok. Ba??m? koydu?um yast??? ba??m?la doldurmak isteyecek kadar çok. Gazi'ye bak?p kendimi görecektim kadar çok! “Nöbetin var.”

Kula??ma saplanan cümleyle gözlerimi hayata açt?m. Gece çavı?unun yan?ndan geçip yemekhaneden ç?kt?m. ?lk ad?m?mda burnum ?sland?. Kar. Yüzüme çarp?p eridikçe yüzümü donduran kar. Aylard?r ya??yordu. Gece, gündüz, sabah, ö?len, önce, sonra. Gömmek için ya??yordu. Herkesi ve her ?eyi. Arabalar?, çocuklar?, evleri ve öküzleri. Kayak için gerekli kar seviyesinden söz ediyorlard?, televizyondaki haberlerde. Orosu televizyonun çocu?u haberler! Kar seviyesi mi? Kayak için uygun! Peki, yollar kara batm?? köylerin, bir ya??ndaki çocukları böcek gibi ölürken dili k?p?rdamayan le?lerinin, yüz bir ya??ndaki dedelerini ya?atmak için Fatiha Da??m k?zakla a??p Van yoluna ç?kmalar? için de uygun mu? Kar seviyesi! Önce ayaklar gömülür, sonra bilekler görünmez olur. Dizler, bacaklar, ah?rlar. Kar, diri diri gömer. Önce yumru?unla sava??rs?n. Kar? geldi?i yere göndermek için yumru?una doldurur, havaya fırlat?rs?n. Sonra kürek. Yirmi askere bir kürek. K?rk kola bir adet! Belki bir de çekiçlen bozma bir kazma. Küreklersin! Kazmalar?n! Kar ya?ar. Gömene kadar. Ya?mur ya?ar, bo?ana kadar. Rüzgâr eser, ayaklar?n? yerden kesip savurana kadar. Dinlesen dünyay?, duyacaks?n: ?nsano?lu insan, siktir git buradan! Ama inat edersin. Ya?ayacaks?n. Yer çekimi var. Gidecek bir yer yok. Sürekli olarak kovuldu?un, seni yutmak için sars?l?p yanlan bu dünyada ya?amaktan ba?ka çaren yok. Mars çok uzak! ?nsan?n dünya üzerindeki ya?am? bir rodeo. Hortumlar, ç??lar, seller, depremler. Elinde kürek, sava??rs?n. Buras? benim evim, diye ba??rs?n. Siktir! Buras? bir ev de?il! Buras? hiçbir ?ey de?il! Dünya, insan?n kabu?u de?il. Buras? bizim yuvam?z

de?il Biz, yer çekimiyle dünyaya zincirlenmi?iz. Kim bilir nereden kovulduk? Cennet mi? Hiç sanm?yorum! Hem de hiç!

Konu?uyordum. Dudaklar?ma bast?rd???m eldivenlerime anlat?yordum bütün bunlar?. Delik ve ye?il eldivenlerime Bir lira. Çift kat. Ucuz olan nadir mallardan biri: Eldivenler. Elektrik sobas?yla ?s?nmaya çal???rken yan?p sararan eldivenler. Donmu? tüfe?in namlusuna yap??? için kurtarmak isterken y?rt?lan eldivenler. Onlara anlat?yordum akl?m? ezip geçenleri. Söylediklerim, ellerime kadar geliyordu. Çünkü so?ukla beraber, eldivenlerim ses de geçiriyordu

?çleri buzlanm?? suyla dolu, sahibini bilmedi?im ayak izlerine basarak yürüyordum. Beyaz çamurun içinde ilerlemeye çal???yordum. Beyaz batakl??a saplana saplana. Silahl??a vard???mda, ayak parmaklar?m?n say?s? çoktan bire dü?mü?tü. Her birini ayr? ayr? his s e demeyece?i m kadar so?uktu, postallar?m?n içi. Bot, deniyordu burada. Postala bot, bir zamanlar ya?ad???m hayata sivil deniyordu. Daha bir sürü ?eye, ba?ka bir ?ey deniyordu. Askerlere ait bir dil vard?. Orduca. Konu?maya gerek yoktu, anlamak yeterliydi. Hatta hiçbir dilde konu?maya gerek yoktu. Çünkü biz konu?mayan bir rütbedeydik. Rütbesizlik rütbesi. Teoriye göre askerli?in temeli disiplindir. Teoriyi s?rt?ndan b?çaklayan prati?e göreyse askerli?in temeli erlerdir. Temel, zemin, ne denirse densin, ordu üzerimizde duruyordu. Her ?ey ve herkes üstümüzdeydi. Kar?n bile alt?ndayd?k. Biz, dev bir tank?n paletleriydik. On be? y?ll?k ba?çavular?n inatla parke dedi?i parkalar?m?z?n sol üst cebinde ta??mak zorunda oldu?umuz “Erba? ve Erin El Kitab?” ad?ndaki, karma??k bir makinenin karma??k prospektüsüne benzeyen kitapç?kta yazd??? gibi, ihtiyaçlar? devlet taraf?ndan kar??lanan rütbeni? askerlerdik. Muhte?em erler! E?itimde f?rsat er olmak için elimizden gelen çabay? gösterip herhangi bir üniversiteden mezun olmam?? herhangi bir meslekte uzmanla?t???m?z: kan?tlayan bir diploma almam??t?k Bu fedakârl???m?zla gurur duyuyorduk Çünkü biliyorduk. Zorunlu askerlik hizmetine ili?kin kanun ve yönetmeliklerde bir yanl???k yap?ld???n? biliyorduk. Er olmak için en fazla lise ya da yüksekokul mezunu olmak gerekiyordu. Her erke?in üniversite mezunu oldu?u bir ülkede erlik yapacak kimse kalmayacakt?. Ordunun kaidesi ayaklar?n?n alt?ndan kay?p gidecekti. Buna göz yumamazd?k. Kanun koyucunun gözünden kaçan, bizden kurtulamam?? ve herhangi bir üniversiteden diploma almamaya yemin etmi?tik. Baz?lar?m?z, orduyu ersiz b?rakma korkusundan okumay? bile ö?renmemi?ti. Ne cesaret! Ne büyük fedakârl?k! ?ehit ya da gazi olmam?za gerek yoktu. Biz zaten kahramand?k. Vatanseverli?inin bedelini hayat boyu cehaletle ödeyen kahramanlar! Ayr?ca cahil kalmam?zda da bir sorun yoktu. Ceza kanunlar?n?n tümünü herkesten daha iyi kavram??t?k. Çocu?unu okula göndermemenin cezas? sadece para ödemekken, askerlik hizmetini yerine getirmemenin kar??l??? hapisti. Ne demek ?stendi?ini anlayabiliyorduk. Kulaklar?m?z duyuyordu. Kanun sat?rlar?na gizlenmi? o muhte?em mesaj? alm???t?k. Buna, kanun yoluyla te?vik deniyordu. E?itimini tamamlamamak büyütülecek bir ?ey de?ildi. Ama askere gelmemek korkunçtu! Cehalet öldürmezdi ama asker kaçakl??? sürün dururdu. Bunu kanunlar söylüyordu. Okulu siktir et ama askerli?ini mutlaka yap, diyorlard?. Benim aç?mdan cahil kalmada sorun yok, yeter ki asker ol. Çünkü kusura bakma ama, cehaletin umurumda bile de?il! Peki, demi?tik biz de. Sen nas?l istersen!... Devletin gösterdi?i yoldan gitmek büyük keyifti! Belki d???m?z de?il, ama içimiz çok rahatt?. Hücum yele?imi s?rt?ma geçirdi?imde bir hafiflik hissettim. Ceplerinde dört dolu, bir bo? ?arjör olmas? gerekiyordu. Alt?n? karakol komutan?n?n ve benim imzalad???m?z teslim tesellüm belgesinde böyle yaz?yordu. Bir zamanlar ad?ma zimmetlenmi? olan ?arjör adedi be?ti. Dolay?s?yla gerekti?inde ordu bunu kan?tlayabilir ancak sa? böbre?ime denk dü?en cebin neden bo? oldu?unu aç?klayamazd?. 7,62 mm çap?nda yirmi adet mermi ta??yan bir ?arjörüm yok olmu?tu. Benzer durumlar üst rütbelere iletildi?inde al?nan yan?t?n ne oldu?unu hat?rl?yordum:

“Mal?na sahip ç?ksayd?n. Nereden bulursan bul! Yersin tutana??, ç?kars?n mahkemeye!”

Eksik olan ?arjörümü çok uzaklarda aramam gerekmiyordu. Silahl?ktayd?m. Silahlar?n ve ?arjör dolu hücum yeleklerinin yuvas?nda. Mühimmat? eksildi?i için askeri mahkemeye ç?kacak ki?i ben olmayacakt?m. Sahibini çok iyi tan?d???m bir hücum yele?inden çakti?im ?arjörü cebime koyup silah?m? omzuma ast?m. Pi?manl?k m?? Kesinlikle umurumda de?ildi! Evet, belki hepimiz ayn? ordudayd?k ama ayn? askerli?i yapm?yorduk. Herkesin askerli?i farklıyd?. Her metrekarede farklı bir askerlik vard?. Sadece ambalajlar?m?z benziyordu....

"Buras? bir ev de?il! Buras? hiçbir?ey de?il! Dünya insan?n kabu?u de?il. Buras? bizim yuvam?z de?il. Biz yer çekimiyle dünyaya zincirlenmi?iz. Kim bilir nereden kovulduk? Cennet mi? Hiç sanm?yorum! Hem de hiç ! " (Sayfa:17)

"Korkmal?s?n. Çünkü ac? ba??ml?l?k yapar. Çünkü karaktersiz bir piç olmak bazen en kolay?d?r. Çünkü beni duymamak için akl?n? me?gul etmek en kolay?d?r. Dü?ün bakal?m,asker.Dü?ün,Kaç benden.Çocuklar? dü?ün.So?u?u dü?ün.Acelem yok.Daha çok nöbet tutaca??z birlikte.Dü?ünecek bir ?eyin kalmad???nda da elbet görü?ece?iz.."(sayfa:36-37)

"Evren,tekamül üzerine kurulmu?tur.Varl?klar,tamamlanana kadar hayata gelip giderler.Böyle diyece?imi san?yorsun ,de?il mi? Tekamül ne demek biliyor musun? Olgunla?ma, demek.Evrim,demek. Peki, bunlar?n ne oldu?unu biliyor musun? Söyleyeyim : Olgunla?ma, kimseye ve hiçbir ?eye güvenmemeyi ö?renmektir. Evrimse , bo? bir a??zla do?up gerekti?inde insan eti yiyecek kadar keskin di?lere kavu?makt?r. Yeniden do?mak, ölümden sonra hayat,sonsuz ruh.Çcukça bütün bunlar. Ölümden sonra hayatta kalan hiçbir sey yoktur. Beden, insan zihninin organik düzene?idir. Çal???yorsa , hayattaysa dü?ünce üretir. Beyindeki elektrik ak???n?n sona ermesiyle ne ruh kal?r ne de zihin. Nas?l bir akü, elektiri?in kendisi oldu?unu iddia edemezse, insan da enerjinin kayna?u oldu?undan söz edemez.."

Ali says

bitimine 30 sayfa kala, gece 4 sular?nda arkada?lar?ma roman?n özetini anlatt?m. arkada??m?n vikipe'di'ye girip Ziya Hur'it'i ve hayat?n? bulmas?yla tüylerimiz diken diken olmu?tu. beni etkileyen nadir kitaplardan. ve Azil'i bu kitaptan önce okumay?n derim.

Ülkü Acar says

Ziyan'? okumak bir taraftan kitab?n sürükleyicil?ine kapt?r?p gitmek bir taraftan da durup biraz okuduklar?n? hazmetmek aras?nda kalmak.... sert, çok sert..Hakan Günday'?n en iyi kitab? bence..

Ülker Saruhan sönmez says

Çarp?c?. Son ana kadar ..

Yasemin ?ahin says

Hakan Günday'?n askerden geldikten sonra yazd???, askerli?ini yapmakta olan bir eri anlatt??? roman?. Erin askerlikle birlikte bozulan psikolojisi etraf?ndakilerin etkisi ya da etkisizli?i kaleme al?nm??. ?izofreniye

varan bir bozuk ruh hali sonras?, sonu Atatürk dönemine varan bir sinirlilik hali... Olmas? gerekenler ve hayat? olmas? gerekti?i ile birlikte ziyan edenlerin hepsi bir arada...

Ahmet says

Hakan Günday ve hayal gücü gene güzel bir kurguyla ilginç bir konuyu ele alm??..Kendine has ak?c? ve sade ama bir o kadar sert bir dili var.Tarih,a?k,psikoloji,felsefe ve daha birçok konudan k?r?nt?lar bulmak mümkün.Do?u bölgesinde askerlik yapan bir asker,Ziya Hur?it ve onlar? birle?tiren Atatürk'ün suikasti ile ilgili karma??k bir konuya sahip.Kitab?n sonu gerçekten iyiydi hatta Azil kitab?n? okuduysan?z daha bir anlaml? ve güzel bir hale geliyor.Kitap ile ilginç bir detay Ziya Hur?it'in abisi Faik Günday yazar?m?z?n dedesi.Okuman?z? öneririm gerçekten sa?lam bir kitap.

Türkçede yan?t? olmayan tek soru: Zoruna m? gitti? Zorunuza m? gitti? Bütün küfürlerden sonra as?lan yüzlere, daha da k??k?rtmak için sorulan o soru.

"H?r?lt?n?n ne oldu?unu soruyordun. Hayatt?r, asker. Ölüm ölümse h?r?lt? hayatt?r. H?rlad???n sürece hayattas?n! H?rlad???n kadar!"

Cemressa says

Kasvet...

Ali Kaplan says

Eksi on dokuz.
S?f?r?n ve hayat?n alt?nda 19.
So?uk, art?k bir tutkal.
Her ?eyi her ?eye yap??t?rabilen bir tutkal.
Deriyi çeli?e,
iyiyi kötüye,
buzu aleve,
kuma?? plasti?e,
dostu dü?mana,
eti kemi?e,
çirkini güzele,
sesi dudaklara,
a?k? nefrete,
dile di?e,
mermiyi namluya,
ay? gö?e,

özgürlüğü duvarla,
insan? o?luna,
rüyay? uykusuzlu?a,
???? karanlıkta,
geçmi?i sonsuzlu?a,
?ark?y? kulaklar?ma,
yüzümü kara,
hayat? ölüme,
beni ruhuma...

Merve Akpınar says

Garip adam ?u Hakan Günday. Her kitab?nda beni ummad???m olaylara sürüklüyor. Ben ki hayat?m boyunca tarih derslerini en düşük geçme notu neyse onu zorlayarak geçmi? biri olarak Ziya Hur?it'i okurken sıkılmak ?öyle dursun neredeyse ara?t?racak ruh haline girdim. Ba?ta Atatürkçü biriyseniz sizde benim gibi önyargıyla bu adam ne yapmaya çalışıyor diyebilirsiniz fakat Hakan Günday böyle i?te. Size bir ?eyleri sorgulatmak için önce tiksindirmesi gerekiyor. Her kitab?nda insanlık ve hayattan so?uyup ölümün e?i?ine sürüklese de ruhumu dayanamıyorum biraz mazo?istle?tiriyor beni galiba. ?natla her kitab?n? keyifle, hüznle, ac?larla, delirmelerle okuyorum. ?çinde delilik olanlar? ve delirmeyi sevenlerdenseniz Hakan Günday okumayarak çok ?ey kaçır?yorsunuz. Tavsiyem bir an evvel ba?layın.

Mehmet Furkan Kocaaslan says

Hakan Günday'?n Az'dan sonra okuduğum ikinci kitab?. Kalemine hayranlı???m daha da arttı. Yer yer betimleme gücünün kar??s?nda dehşete düşerek okudum.

Bir an önce tüm külliyat?n? okumak için sabırsızlanıyorum

Teress says

?çinde dünyanın en güzel mektuplarından birini barındıran kitap.

??te Ziya Hur?it'in mektubu

"öyle bir bileniyorum ki, kavu?tu?umuzda bir a?k usturas? okuyacak seni. kesikler içinde kalacaksın. kesiklerinden akanlar bacaklar?n? ?slatacak. bir nehir köprüsünün iki baca?? gibi titreyecekler. bense a?z?m? sana dayayıp kana kana içece?im. sonsuzlu?a kana kana. seni okarken ellerimi kaybedecek, öperken dilimi yutaca??m. kalp çarp?nt?m?z?n nedeni, kalplerimizin çarp??mas? olacak. ayaklar?na kapanacak ve dudaklar?m? gezdirmeye oradan ba?layaca??m. nefesimi bırakıp seni tutaca??m. bir can simidi olacak bacaklar?n, belimin çevresinde. sana s?zaca??m. birlikte kuruyup birlikte ?slanırken. alev alev de?il, korun kendisi olaca??m ve sadece sen yürüyebileceksin üzerimde, ç?plak ayaklar?nla. verece?in her nefes, yanan vücuduma serin bir rüzgâr olacak, yaralar?m dudaklar?nla kapanacak. cennetinden gelip bana cehennemi unutturacaksın."

bir sevgiliye bundan güzel hangi sözler söylenir, bilmiyorum."

Yal m says

epeyce rahats z edici ve yazara hayranlık uyandıran bir kitapt . a z m a  k okudum yar s ndan sonras n ..
